

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 68 / 2013

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A., înregistrată la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr. 906.119/22.01.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr..X./19.01.2013, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/22.01.2013, asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** din .X., str. X, nr.X, sector X, CUI ROX, prin Cabinetul de avocat .X. .X. - Av. X, conform împuterniciei avocațiale nr. X, anexată în original la dosarul cauzei.

S.C .X. S.A. .X. contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili în sarcina societății, pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente TVA de plată stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr. F-MC .X./27.09.2011.

Totodată societatea solicită suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.10.2012, până la soluționarea contestației.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012, respectiv **16.11.2012**, așa cum reiese din confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost

depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la D.G.A.M.C. cu nr..X. la data de **14.12.2012**, conform datelor înscrise în ștampila aplicată de serviciul registratură pe contestația depusă în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.(b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. SA. .X.**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

S.C. .X. SA. .X. arată că a făcut obiectul unui control fiscal efectuat de către organele fiscale din cadrul DGAMC, în urma căruia s-a emis Decizia de impunere nr. .X./09.08.2010 prin care s-a stabilit TVA colectată suplimentar în sumă de .X. lei, care conduce la TVA de plată de aceeași valoare, pentru care au fost calculate obligații fiscale accesorii în sumă de .X. lei, decizia de impunere fiind contestată pe cale administrativă.

Societatea contestatoare mai arată că prin Decizia nr. .X./03.03.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost desființată în parte decizia de impunere contestată, pentru suma de .X. lei reprezentând TVA de plată precum și majorările și penalitățile aferente, iar după reverificare organele fiscale au emis Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 prin care au fost menținute sumele desființate, respectiv suma de .X. de lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

S.C. .X. SA. .X. arată că a atacat administrativ Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 iar prin Decizia nr. .X./22.02.2012 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată.

Contestatoarea susține că nu datorează debitul stabilit prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./27.09.2011 întrucât la data încheierii contractelor precum și la data realizării tranzacțiilor comerciale constând în livrări intracomunitare de

bunuri pe care inspecția fiscală le-a considerat neconforme pentru acordarea scutirii de TVA, societatea a interogat baza de date pusă la dispoziție de Ministerul Finanțelor Publice rezultând că toate codurile de înregistrare în scopuri de TVA ale partenerilor comerciali erau valide la datele respective.

Petenta consideră că singurul element care îi este opozabil este dovada datei la care pe site-ul pus la dispoziția agenților economici de Ministerul Finanțelor Publice s-au postat informațiile potrivit cărora societățile respective nu mai dețin coduri valide de TVA.

Contestatoarea susține că prin sentința nr..X./2011 pronunțată de Curtea de Apel .X. în Dosarul nr..X./2/2011, sentință recurată, s-a stabilit că debitul principal stabilit prin Decizia de impunere nr. .X./09.08.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și menținut prin Decizia privind soluționarea contestației administrative nr. .X./03.03.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este nedatorat, astfel încât, pe cale de consecință nici majorările aferente acestuia nu sunt datorate.

Societatea contestatoare solicită revocarea parțială a deciziei nr..X./30.10.2012 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili precum și suspendarea executării acesteia până la soluționarea contestației.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în sarcina contestatoarei accesorii în sumă totală de .X. lei lei, din care societatea contestă suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./27.09.2011.

Accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate pentru perioada 01.07.2010 – 01.10.2010 și 01.10.2010 – 02.09.2011 în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1.Referitor la suma de .X. lei reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează

accesoriile calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012, în condițiile în care debitul principal, stabilit prin Decizia nr. F-MC .X./27.09.2011, nu a fost achitat la data scadenței

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012, organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în sarcina contestatoarei, pentru perioada 01.07.2010 – 02.09.2011, dobânzi în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată individualizată ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

S-a constatat că prin Decizia nr..X./03.03.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor privind soluționarea contestației formulate de **S.C. .X. S.A. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr..X./09.08.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-a dispus respingerea contestației pentru suma de .X. lei și desființarea deciziei de impunere anterior amintite pentru suma de .X. lei, cu consecința refacerii controlului pentru această sumă.

Decizia nr. .X./03.03.2011, anterior amintită, a fost atacată la instanța judecătorească iar Curtea de Apel .X. a pronunțat sentința civilă nr..X./2012, Dosar nr..X./2/2011, prin care a anulat, **în parte**, decizia de impunere nr. .X./09.08.2010 pentru suma de .X. lei, decizia fiind atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, instanța stabilind termenul de judecată la data de 25.06.2013, conform documentelor de la dosarul cauzei.

S-a constatat că în urma refacerii inspecției fiscale dispusă prin Decizia de soluționare a contestațiilor nr. .X./03.03.2011 pentru suma de .X. lei, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a emis Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 prin care s-a stabilit de plată în sarcina contestatoarei suma de .X. lei, reprezentând TVA în sumă de .X. de lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, act administrativ fiscal atacat în conformitate cu art.205 și următoarele din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia nr. .X./22.02.2012, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a respins ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. .X. S.A. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 pentru suma totală de .X. lei.

În drept, dispozițiile art.119 alin. (1) și art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

*"ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere._*

(...)

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

În consecință, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite la scadență la bugetul general consolidat.

Se reține că prin Decizia nr. .X./03.03.2011 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor privind soluționarea contestației formulate de **S.C. .X. S.A. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr..X./09.08.2010 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-a dispus respingerea contestației pentru suma de .X. lei și desființarea deciziei de impunere anterior amintite pentru suma de .X. lei, cu consecința refacerii controlului pentru această din urmă sumă.

Decizia nr..X./03.03.2011, anterior amintită, a fost atacată la instanța judecătorească iar Curtea de Apel .X. a pronunțat sentința civilă nr..X./2012, Dosar nr..X./2/2011, prin care a anulat, **în parte**, decizia de impunere nr. .X./09.08.2010 pentru suma de .X. lei, decizia fiind atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, conform documentelor de la dosarul cauzei.

Se reține că în urma refacerii inspecției fiscale dispusă prin Decizia de soluționare a contestațiilor nr..X./03.03.2011 pentru suma de .X. lei, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a emis Decizia de impunere nr.F-MC .X./27.09.2011 prin care s-a stabilit de plată în sarcina contestatoarei suma de .X. lei, reprezentând TVA în sumă de .X. de lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, act administrativ fiscal atacat în conformitate cu art.205 și următoarele din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține că prin Decizia nr..X./22.02.2012, Direcția generală de soluționare a contestațiilor a respins ca neîntemeiată contestația formulată de **S.C. .X. S.A. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./27.09.2011 pentru suma totală de .X. lei reprezentând debit în sumă de .X. de lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei, acesta fiind debitul principal pentru neachitarea căruia au fost calculate, în continuare, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./01.11.2012, dobânzile în sumă de .X. lei care constituie obiectul contestației soluționate prin prezenta decizie.

Totodată, se reține că **S.C. .X. S.A. .X.** a atacat Decizia nr..X./22.02.2012 la Curtea de Apel .X., acțiune care constituie obiectul Dosarului nr..X./2/2012, instanța respingând la data de 28.11.2012 acțiunea formulată de .X. S.A., societatea contestatoare declarând recurs, aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Se reține că nu poate fi acceptată afirmația contestatoarei potrivit căreia “*având în vedere că debitul cu privire la care s-a calculat dobânda cuprinsă în decizia contestată este nedatorat, astfel cum a stabilit Curtea de Apel .X., am formulat prezenta contestație*” întrucât prin Sentința nr. .X./15.02.2012, din Dosarul nr..X./2/2011, pronunțată de Curtea de Apel .X., la care face referire contestatoarea, s-a hotărât anularea **în parte** a Deciziei nr. .X./03.03.2011 pentru suma de .X. lei și majorările de întârziere aferente iar debitul de .X. lei pentru a cărei neachitare s-au calculat dobânzi prin Decizia nr..X./01.11.2012, care face obiectul prezentei contestații, pentru suma de .X. lei, a fost stabilit prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011.

Deși societatea contestatoare, pe parcursul contestației formulate, susține că este de bună-credință, se reține că aceasta încalcă flagrant principiul bunei credințe consfințit la art.12 din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât trece sub tăcere acțiunea formulată în instanță împotriva Deciziei nr. .X./22.02.2013 (din cauză că respectiva acțiune a fost respinsă de Curtea de Apel .X. astfel cum reiese din documentele aflate la dosarul cauzei) emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor prin care s-a soluționat contestația împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011, act administrativ fiscal prin care s-a stabilit debitul principal pentru neachitarea căruia au fost calculate dobânzi prin Decizia nr. .X./30.10.2012, care face obiectul prezentei cauze.

Mai mult, se reține că petenta încalcă în mod vădit și prevederile art.10 din O.G. nr.92/2003, republicată, cu completările și modificările, care consfințește obligația de cooperare, care prevede la alin.1 : “*Contribuabilul este obligat să*

coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute“.

Astfel, în cuprinsul contestației societatea face referire numai la sentința nr..X./15.02.2012 pronunțată de Curtea de Apel .X., în Dosarul nr. .X./2/2012, care nu are o legătură directă cu speța supusă analizei în acest dosar și care nu determină nicio consecință în plan fiscal (sentință în care a avut câștig de cauză) și ascunde acțiunea formulată în instanță, la Curtea de apel .X., în Dosarul nr. .X./2/2012 (unde nu a avut câștig de cauză), încercând să inducă în eroare organele de soluționare a contestației, deși această ultimă acțiune în instanță avea legătură directă cu speța întrucât actul administrativ fiscal a cărui anulare se solicită prin anterior precizata acțiune este tocmai Decizia de impunere nr. F-MC .X./27.09.2011 prin care a fost stabilit debitul principal la care au fost calculate dobânzi prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./30.10.2012 emisă de D.G.A.M.C., contestată.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că suma de .X. lei stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 emisă de D.G.A.M.C. reprezintă măsuri accesorii în raport cu debitul principal stabilit prin Decizia de impunere nr.F-MC .X./27.09.2011 iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, măsurile accesorii urmează principalul .

În consecință, deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei reprezentând TVA, pentru neachitarea la scadență a obligației fiscale principale contestatoarea datorează bugetului general consolidat al statului și accesoriile aferente în sumă de .X. lei reprezentând dobânzi, calculate de organele fiscale pentru perioada 01.07.2010 – 02.09.2011, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesori nr..X./30.10.2012.

Prin urmare, față de cele reținute, în baza dispozițiilor art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei

reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de calcul accesorii nr..X./30.10.2012.

2.Referitor la solicitarea S.C. .X. S.A. .X. de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 până la soluționarea contestației,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care solicitarea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin contestația formulată **S.C..X. S.A.** din .X. a solicitat suspendarea executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 .

În drept, potrivit art. 215 alin. (1) și (2) din O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de până la X lei.”

Potrivit art. 214 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“Suspendarea executării actului :

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu

introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea **S.C. .X. S.A. .X.** de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 intră sub incidența prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare fiscală nu se poate investi cu soluționarea cererii neavând competența materială de a se pronunța, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art. 216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1., lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A. .X.** pentru suma de **.X. lei** reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor privind soluționarea cererii de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./30.10.2012.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL,

X